

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Argentinensi Episcopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

rátorem electo, quem nos in Regem recepimus, & regalem ei præcipimus honorificentiam exhiberi, communia sint futura. Cùm igitur negotium ejus propriè proprium debeas reputare, nobilitatem tuam monemus & exhortamur in Domino & per apostolica tibi scripta mandamus quatenus ad honorem & exaltationem ejus, immo tuam in eo, viriliter & potenter intendas & ita promotionem ejus studeas procurare quòd idem Rex expertus in te fraternæ devotionis affectum, fratrem se tibi debeat in omnibus in quibus cum eo Dominus misericordiam fecit exhibere. Sanè cùm hæcenus, dum adhuc negotij ejus esset finis incertus, viriliter pro eo steteris & cum eo, tanto de cetero ei fortius assistere ac favere teneris quanto de incremento ejus certior es effectus. Sic igitur nos in eo & ipsum in nobis studeas devotè ac efficaciter honorare sicut à nobis & ipso in tuis desideras desiderabilibus exaudiri. Datum.

Patriarchæ Aquilegensis.

Epist. 42.

Ratum gerimus & acceptum quod, sicut dilectus filius noster Gregorius tituli sancti Vitalis Presbyter Cardinalis nobis exposuit, super facto imperij noluit hæcenus in partem alteram declinare, sed super eo disposuisti potius acquiescere consiliis nostris & monitis obedire, quod & tu prius nobis per tuas litteras intimaras. Super quo fraternitatem tuam dignis in Domino laudibus commendamus & prosequimur actionibus gratiarum, cùm id certum nobis sit tuæ devotionis indicium & sinceritatis evidens argumentum. Sanè cùm Ecclesiæ Romanæ dispendium &c.

Duci Zaringiæ.

Epist. 43.

Memimus nos olim tuæ nobilitatis litteras recepisse, quibus nos monebas humiliter & efficaciter inducebas ne nobili viro Philippo Duci Sueviæ super facto imperij præstaremus assensum, cùm genus ipsius tam Ecclesiæ quam Principes multipliciter fuerit persecutum. Nos autem ex iis intelleximus mentem tuam, videlicet quòd etsi ei favere forsitan, tum propter ejus potentiam, tum propter vicinitatem & alias circumstantias, videris, ipsi tamen animo non favebas. Cùm ergo nos, quia duobus ad imperium obtinendum favere non possumus, nec est tam personæ in imperio quam imperio in persona providendum, quia etiam ad hoc dignior reputatur qui magis idoneus reperitur, præsertim hoc tempore, obtinendum penitus propter impedimenta potentia quæ per litteras generales exprimimus reprobamus, sicut in per tuas nos litteras monuisti, sic nobilitatem tuam rogamus, monemus, & exhortamur, & per apostolica scripta mandamus quatenus non obstante juramento, si quod eidem Duci ratione regni forsitan præstitisti, cùm nos illud, eo reprobato, decreverimus non servandum, de cetero carissimo in Christo filio nostro illustri Regi Ottoni in Romanorum Imperatorem electo & à nobis opportuno tempore dante Domino coronando fideliter & constanter adhareas, & partem ejus viriliter & potenter stu-

Tom. I.

deas confovere; ita quòd devotionem tuam possimus in Domino commendare, & ad honorem & profectum tuum & tuorum apud ipsum intendere meritò debeamus. Sanè si aliter, quod non credimus, ageres, videreris scripsisse nobis aliud quàm sentires, & sic illudere voluisse; propter quod contemptum nostrum non possemus sub dissimulatione transire. Datum.

Duci Boemiæ.

Epist. 44.

Et si commendabilis in eo videaris quòd ad honoris & dignitatis tuæ profectum & augmentum intendis, reprehensibilis tamen apparet ex eo quod ab eo imponi tibi petisti regium diadema qui nondum legitime dignitatem regiam est adeptus. Qualiter enim posset nobilis vir Philippus Dux Sueviæ conferre alij quod nondum ipse accepit, cùm non colligantur de spinis uvæ nec de tribulis ficus, nec sit facile fugere mel de petra vel oleum de saxo durissimo, tua nobilitas satis intelligit per se ipsam. Licet autem quia duobus &c. in eundem modum ut in precedenti usque reprobemus, volentes tamen honori tuo sollicitudine paterna consulere, nobilitatem tuam monemus & exhortamur attentius & per apostolica tibi scripta mandamus ut carissimo in Christo filio nostro illustri Regi Ottoni in Romanorum Imperatorem electo & à nobis opportuno tempore dante Domino coronando fideliter & constanter adhareas, & ab ipso imponi tibi postules regium diadema. Cùm autem apostolica sedes post fundamentum illud de quo inquit Apostolus, fundamentum positum est præter quod aliud poni non potest, quod est Christus Iesus, fundamentum totius Christianitatis existat, juxta illud evangelij, Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, nos, qui, licet insufficientibus meritis, ad ejus sumus regimen evocati, procurabimus ex collata nobis plenitudine potestatis ut quod factum fuit etiam posterorum tuorum temporibus obtineat firmitatem; eundemque Regem per venerabilem fratrem nostrum Episcopum Prænestinum apostolicæ sedis Legatum, virum scientia præditum, conspicuum honestate, religione laudandum, quem inter ceteros fratres nostros specialis dilectionis brachiis amplexamur, & dilectum filium magistrum Philippum Notarium nostrum, virum providum & discretum, nobis & fratribus nostris acceptum, duximus commonendum ut se tibi facilem & benevolam studeat exhibere, quod ex quanta benignitate procedat, industria tuæ relinquimus discernendum. Datum ut supra.

Argentinensi Episcopo.

Epist. 45.

Erto jam pridem experimento didicimus quòd etsi nobili viro Philippo Duci Sueviæ quadam quasi necessitate coactus favere forsitan videaris, carissimo tamen in Christo filio nostro illustri Regi Ottoni in Romanorum Imperatorem electo & à nobis opportuno tempore dante Domino coronando interius mente faves, utpote cui te adhasisse ab initio & fidelitatis juramentum intelleximus præstitisse. Quia verò necessitate cessante cessare debet pariter quod urgebat, fraternitatem tuam per

XXX

apostolica scripta & exhortamur attentius & per scripta nostra præcipiendo mandamus quatenus cum nos, quia duobus &c. sicut supra usque reprobemus, & prædictum Ottonem recipiamus in Regem, non obstante juramento &c. usque non servandum, eidem Regi publicè non differas adhærere ac fovere potenter & viriliter partem ejus. Alioquin, cum ei, sicut prædiximus, fidelitatis præstiteris juramentum, si, quod non credimus, immo de quo nec etiam dubitamus, de cetero proprii fieres juramenti transgressor, in te procedere durius cogemur. Datum ut supra.

In eundem modum scriptum est Basiliensi Episcopo, & nobili viro Alberto Comiti de Thaisburc, & nobili viro R. Comiti de Thavesburc, verbis competenter mutatis, ita quod unicuique seorsim.

ARCHIEPISCOPIS, EPISCOPIS,
Prioribus, Abbatibus, & aliis Ecclesiarum
Pralatis.

Epist. 46.

ADversarius noster diabolus, qui tamquam leo rugiens circuit quærens quem devoret, animarum profectibus invidens & saluti, ne unde ipse per vitium superbiæ cecidit, homo per humilitatis meritum & opera pietatis ascendat, quæ Dominus ad salvationem nostram potenter & mirabiliter operatur, quantum in eo est, dolosè ac callidè in materiam perditionis asfuit, dum in agro dominico zizania seminatur, ne messis in manipulos tandem collecta recondat in horrea, sed in fasciculos alligata cremetur. Habet enim mille nocendi modos, utpote qui mala suggerit, bona turbat, osculum simplicem scandalizare nititur, & veritatis & sinceritatis azyma fermento malitiæ ac nequitie fermentare. Ecce siquidem cum Dominus noster terram nativitatis suæ tradi permiserit in manibus paganorum, ut fidei Christianæ cultores peccatum suum saltem in pœna cognoscerent, & inter flagella tandem à suis iniquitatibus pœniterent, haberentque materiam non solum præterita expiandi delicta, sed causam etiam commutandi temporalia in æterna & per martyrij palmam immarcescibilem promerendi coronam, inimicus homo ad solitæ malignitatis versutiam se convertens, inter catholicos Principes & populos Christianos discordiæ materiam advenit, fraternas acies contra se invicem & bella commovens intestina; ut dum frater in fratrem, proximus in amicum, & Christianus in Christianum leves niteretur injurias vindicare, oblivisceretur injuriæ Iesu Christi, & sanguis Domino consecrandus, quo debuerant cœlestia comparari, funderetur quasi dæmonibus, & temporalibus perditis gehennæ supplicium emeretur. Nos autem, quibus secundum Apostolum non est colluctatio adversus carnem & sanguinem, sed adversus Principes & potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, & quibus est fidelium Christi sollicitudo commissa, fraudibus versuti hostis, quantum concesserit Dominus, obviare volentes, sicut olim pro variis non tam Ecclesiæ quàm totius populi Christiani necessitatibus fratres nostros ad varias & diversas direximus regiones, ut de agro Domini zizania quæ homo superfemina-

verat inimicus avellerent, ne triticum, si cresceret, suffocarent, sic nunc venerabilem fratrem nostrum Prænestinum Episcopum apostolicæ sedis Legatum &c. in eundem modum ut in tertia * præcedenti usque acceptum, principalis * id est, epist. & specialius pro factò imperij, ex cuius divisione multa incommoda ferè toti Christianitati provenisse noscuntur, de fratrum nostrorum consilio destinavimus, inuncto eidem Episcopo plenæ legationis officio, ut evellat quæ evellenda cognoverit, & plantet quæ ipsius viderit sollicitudo plantanda. Monemus igitur universitatem vestram & exhortamur attentius & per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatenus eum cum eodem Notario sicut Legatum apostolicæ sedis, immo nos in eo recipientes humiliter & devotè ac honorificè pertractantes, quæ vel super negotio pro quo specialiter mittitur vel aliis inter vos statuenda duxerit vel etiam corrigenda, inviolabiliter observetis. Alioquin sententiam quam propter hoc tulerit in rebelles, ratam haberi volumus, & faciemus auctore Domino inviolabiliter observari. Datum Laterani ut supra.

ILLVSTRI REGI
Francorum.

CUm te, tamquam Christianissimum Principem, Regem catholicum, & specialem filium, noverimus nobis & Ecclesiæ Romanæ devotum, utpote quem devotionis affectus exhibendus apostolicæ sedi jure sibi hereditario vendicavit, à progenitoribus tuis inclitæ recordationis Francorum Regibus, etsi successivè per singulos, in te tamen totus & integer derivatus, qui hujus puritatis succum contrahis à radice, vellemus ut & tibi, sicut sæpe jam scripsimus, plenè mentis nostræ pateret arcanum; ut cum intelligeretur quòd filialem reverentiam exhibes non ingratis, nobis fieres de devoto devotior, & piæ intentionis propositum de die in diem in corde tuo radicareretur amplius, & in germen uberius profilirer. Pro certo igitur noveris & habeas pro constanti quòd inter ceteros Reges & Principes Christianos te specialis amoris prærogativa de corde puro, conscientia bona, & fide non ficta diligimus, & ad honorem, profectum, & exaltationem tuam ardentius aspiramus. Vnde ne vel levem etiam maculam in gloria tua poneris, si super ordinatione imperij Romani, quod ad nos principaliter & finaliter noscitur pertinere, ne dixerimus nostræ dispositioni resisteres, sed nostræ non sequeris beneplacitum voluntatis, & sic cum apostolica sede regnum Franciæ non sentiret, cui super arduis negotiis semper adhæsit, licet multa & magna nobis & nostris fuerint utrinque promissa, nec ad munera tamen flecti potuimus nec ad preces induci ut alterutram partem præter conscientiam tuam vellemus assumere, cum velimus tecum favere alteri & cum eodem tecum pariter prævalere. Ut ergo serenitati tuæ nostræ pateat dispositionis arcenum, noveris quòd examinantes merita personarum, invenimus quòd alterius * promotio, * id est, Philippi præter alias rationes sufficientes & validas quibus ejus debet promotio impediri, & quas

Epist. 47.

* id est, Philippi